

Chiều lá vàng

Tiên Tiến Phạm Việt Đạt

Chiều qua nắng ôm gió.
Một mình em ngồi đây.
Nắng dẹt qua trên đá,
Nắng hôn trên tóc mây.
Em lim dim trong nắng
Mái tóc chông chênh xoay.

Gió vô tình, gió thổi,
Làm rơi lá vàng bay
Em cầm lá ngắm nghía,
Ấp vào lòng bàn tay.
Bàn tay em ngà ngọc,
Mân mê chiếc lá này.

Gió vô tình lại thổi,
Lá bay khỏi bàn tay.
Em vô tình đứng dậy,
Có một mình anh hay.
Trời cao xanh lả lướt,
Lòng anh như say say.

Vẫn cùng một tảng đá
Chiều nay anh ngồi đây
Gió ãm ờ lại thổi,
Lá vàng rơi bay bay.
Đâu đây ngấp hình ảnh
Lớp lớp xếp lên đây !

Vẫn cùng một tảng đá,
Anh ngồi đây nhớ em,
Nhặt lên một chiếc lá
Chiếc lá mà em quên
- Hỡi người yêu bé nhỏ
Có tiếc gì không em !

Tiên Tiên PVĐ

